

Spomínam

Róbert Opatovský

Spomínam si na pár slov,
keď blízkosť tiel bola hrou.
Už netráp sa a lásku daj,
prosím nechod', odpúšťaj.

Spomínam si na pár viet,
čo z úst nešli vrátiť späť.
Už netráp sa a lásku daj,
prosím nechod', odpúšťaj.

Čo mám, to v duši ukrývam.
Ten kúsok šťastia v nás,
len pre nás.

R: Možno som chcel, spomaliť čas.
Možno už viem, že strácam Ťa zas.
Možno som chcel, spomaliť čas.
Možno už viem, že vrátiš sa zas.
Neviem sám seba nájsť.

Spomínam si na pár scén,
plných hnevu deň čo deň.
Už netráp sa a lásku daj,
Prosím nechod', odpúšťaj.

Spomínam si na návrat,
keď na prahu ostal som stáť.
Už netráp sa a lásku daj,
prosím nechod', odpúšťaj.

Čo mám, to v duši ukrývam.
Ten kúsok šťastia v nás,
len pre nás.

R: Možno som chcel, spomaliť čas.
Možno už viem, že strácam Ťa zas.
Možno som chcel, spomaliť čas.
Možno už viem, že vrátiš sa zas.
Neviem sám seba nájsť.